

Los licenciados en Derecho tendrán que superar pruebas de aptitud para ejercer

MADRID. (Colpsa. JOSE A. BRAVO.) — Los licenciados de Derecho deberán pasar pruebas de aptitud profesional para poder actuar "oficialmente" como abogados. La Comisión Permanente del Consejo General de la Abogacía Española ha acordado convocar con carácter anual pruebas para la obtención del Certificado Profesional de Abogado (CPA), título que en un futuro será requisito previo para el ejercicio de la profesión. Sin embargo, esta medida promete ser polémica, pues ni los estudiantes, ni los decanos de Facultades parecen dispuestos a aceptarla. Por su parte, el Ministerio de Educación permanece "mudo".

Según confirmaron ayer fuentes del Consejo General de la Abogacía, las primeras pruebas de aptitud se celebrarán entre los próximos meses de junio y septiembre. Con carácter extraordinario y transitorio, los ex alumnos de las Escuelas de Práctica Jurídica de anteriores promociones que hubieran superado el curso tras la obtención de licenciatura en Derecho también podrán acceder a esta convocatoria inicial.

El acuerdo, tomado el pasado 8 de mayo, ha sido secundado ya por veinticinco colegios de abogados

que cuentan con su correspondiente Escuela de Práctica Jurídica. En su espíritu, esta medida coincide con las conclusiones que sobre la regulación del acceso a la profesión fueron aprobadas por en el VI Congreso de la Abogacía, celebrado en La Coruña en septiembre de 1985, y posteriormente ratificadas por la Asamblea de Decanos, máximo órgano rector de la profesión.

Superada la prueba de obtención del CPA, el Consejo General de la Abogacía expedirá el oportuno certificado, firmado por el presidente del Consejo y el decano del Colegio de Abogados en el que esté inscrito el titular, documento en el que también constará la Escuela de Práctica Jurídica en la que el interesado haya superado con anterioridad el período previo de prácticas.

Las pruebas para obtener el CPA constarán de un ejercicio práctico escrito, otro teórico-práctico y un informe oral. Los tribunales serán presididos por el decano del Colegio de Abogados correspondiente, y formarán parte del mismo el presidente del Tribunal Superior de Justicia, un decano de Facultad de Derecho y un representante del Ministerio de Justicia (o de su homó-

logo autonómico en aquellas comunidades con competencias transferidas en materia de Justicia), entre otros.

Habida cuenta que las primeras pruebas comenzarán en apenas un mes, los casi 300.000 estudiantes de Derecho que hay en España tendrán que analizar esta medida con rapidez para decidir si, como hicieron a finales del pasado mes de octubre, realizan nuevas movilizaciones en protesta por lo que ellos consideran una "discriminación". En aquellas fechas, sus protestas iban dirigidas contra los dos años de pasantía obligatoria que imponía el Consejo General de la Abogacía.

También tendrán que comentar este polémico asunto diferentes estamentos jurídicos y políticos. Así, los rectores y decanos de las universidades españolas, que en octubre estaban dispuestos a apoyar en sus reivindicaciones a los estudiantes, deberán decir si siguen manteniendo ahora la misma posición. Algo parecido pasa con el Ministerio de Educación. Su último titular, Jerónimo Saavedra, rechazó establecer una ley de pasantía. Su sucesora, Esperanza Aguirre, aún no se ha pronunciado al respecto.

Províncies 16-5-96

■ UNIVERSIDAD. — Las dos universidades de ciudad de Valencia, Universidad Politécnica y Universidad de Valencia, fueron las grandes dominadoras del Campeonato de España Universitario de Judo que se ha celebrado en Santiago. Samuel Salvador, Ignacio Salvador, Verónica Saenz, Enrique Carratalá, Marien Villar, Mónica Rives y Carmen Costa obtuvieron medallas. En Atletismo se ganaron tres medallas.

El romanticisme de la ciència

AVUI 9-5-96

AGNÈS FELIS

ASSAIG

Xavier Duran, *El cervell polidèdric*. BROMERA. Alzira, 1996.

Jo sempre he estat encantada de ser de lletres —no per culta ni intel·lectual—, sinó per oposició als de ciències. Potser perquè a l'Institut, on s'oficialitza l'escissió, ens podem permetre fer campanes. La qüestió és que mai m'he sentit acomplexada pel fet d'haver optat per la branca *fiel* —deien els de ciències—, per molt que es digués que els lletres eren els altres. En tot cas, estar a una banda o a l'altra no em preocupava; el que em sabia greu era sentir que hi havia aquestes dues bandes. ¿Eren diferents? ¿Tant com perquè no ens poguéssim entendre?

Ara *El cervell polidèdric* m'ha contestat aquestes preguntes —latents però gairebé oblidades— i també moltes altres que mai se m'havien acudit. Xavier Duran, periodista científic llicenciat en químiques, substitua el llibre amb tres paraules que obren la porta a l'esperança d'una possible confluència: *idees, sentiments i neurones*. O sigui que el cervell no és patrimoni exclusiu ni dels uns ni dels altres. El cervell que ens permet pensar és el mateix que ens permet crear, sentir, estimar, recordar... I tots ho fem tot.

L'autor defineix el llibre

com "un viatge a través del cervell humà (...) en què travessem les zones dels sentiments i les de la creació, les racionals i les emotives". Que afirmi que "som química" es podria interpretar com una desviació professional, si no fos perquè al llarg de l'obra busca descaradament l'entesa: fuig d'un reduccionisme "que ens tregui humanitat"; no cau en l'intent d'establir pretensioses veritats absolutes, demostrables científicament; pensa que "conèixer el mecanisme de les coses no pot mai fer-les més lletges"; i es pregunta si no seria magnífic que descobríssim el paper de l'emotivitat en la recerca del coneixement, amb l'esperança que "potser aleshores s'acabarien les crítiques que titllen la ciència de massa freda i inhumana, com també la pretensió d'alguns investigadors d'estar fent activitats purament racionals i objectives". En definitiva, no escombra cap a casa, sinó més aviat cap al replà: "les persones estem condicionades per les molècules que produïm o absorbim. Però els nostres actes modifiquen la quantitat i qualitat d'aquestes molècules".

FACTES DEL CERVELL

Duran travessa les diferents facetes del cervell humà, tot barrejant cites de Goethe, Proust, Dostoevski... amb esquemes de com actuen els neurotransmissors, les neurones presinàptiques, les postsinàptiques... i aprofita el viatge

per explicar coses curioses, com les diferències entre el cervell dels homes i el de les dones, o entre el dels dretans i els esquerrans. A mi mai se m'ha acudit comprar-me el *Muy Interesante* ni res semblant, però llegint *El cervell polidèdric* tenia la sensació d'estar satisfent una necessitat que ni tan sols se m'havia manifestat.

La contraportada diu que *El cervell polidèdric* és "una obra científica amb una visió àmplia i multidisciplinària de la cultura, amena i entenedora alhora". És cert, però es queda curta. L'últim capítol, *El cervell del futur*, li dona al llibre una dimensió ètica que el converteix gairebé en imprescindible. Xavier Duran reflexiona sobre l'evolució cultural de la nostra societat i alerta dels perills del progrés: "Més que l'adaptabilitat de funcions, el que ens ha de preocupar és

que hi ha menys reflexió." Sense renegar dels avenços obtinguts, reclama unes "consideracions ètiques" que "superen avui en importància les discussions tècniques", perquè "no tot allò que és tècnicament factible és humanament desitjable o acceptable". Tenint en compte que "proels grans passos endavant de la humanitat han estat provocats per una harmonia entre lògica i sentiment", Duran proposa el cervell com a model social per promoure un respecte a totes les parts de la ment planetària que és la humanitat. Així com l'obra cimera de l'evolució biològica és el cervell, la de l'evolució cultural ha de ser "una sola col·lectivitat, rica en les seves diferències, unida en els seus objectius, respectuosa amb les seves particularitats". Si els de ciències pensen en aquestes coses, és que anem bé.

XAVIER DURAN DEFUGO ELS EXCLUSIVISMES